

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ «ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ» ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ 3

Με το «τέλος» των απεργιών και των καταλήψεων, ο σχολικός κόσμος και οι πρωταγωνιστές του (δάσκαλοι και μαθητές) εξακολουθούν να βρίσκονται στην επικαιρότητα με ιδιαίτερα δραματικό τρόπο.

Τυχαία ή σκόπιμα, εικόνες ακραίων παραβατικών συμπεριφορών (βιάσμοι, ξυλοδαρμοί, εξευτελισμοί, κ.ά.) κατακλύζουν τις τηλεοπτικές οθόνες, εμποδώνοντας την κοινή πεποίθηση ότι ο σχολικός θεσμός είναι ανίκανος να διαχειριστεί τα μικρά και μεγάλα ζητήματα μιας ανήσυχης εποχής. Έργο που κατά τα φαινόμενα έχουν αναλάβει διάφοροι τηλεοπτικοί αστέρες, υποκαθιστώντας σήμερα και τα σχολεία και καταγγέλλοντας υποκριτικά όλα εκείνα τα οποία οι ίδιοι «δίδαξαν» από τη χρήση της κρυφής κάμερας και των τηλεϊαλίτι εκπομπών.

Μέσα σε αυτό το διαταραγμένο τοπίο, ο δάσκαλος αποτελεί μια φιγούρα που παλεύει απελπισμένα, σχεδόν μάταια, να ανακαλύψει και να αποκαλύψει στους άλλους (μαθητές, γονείς, κοινωνία) αλλά και στον εαυτό του το νόημα της καθημερινής του δουλειάς. Μόνος συχνά, όπως έδειξαν οι πρόσφατες κινητοποιήσεις, μέσα σε ένα χαοτικό περιβάλλον που αποσταθεροποιεί τις αναπαραστάσεις, τις αντιλήψεις και τις αξίες οι οποίες στήριζαν τη δημόσια εικόνα και το κύρος ενός επαγγέλματος, που και συλλογική μνήμη και ιστορία διαθέτει σε αυτόν τον τόπο.

Αυτό που ζούμε σήμερα είναι η ασάφεια σκοπών και στόχων, η συστηματική καταστροφή των θεμελιωδών αξιών, των ιδεολογικών και συμβολικών περιεχομένων του εκπαιδευτικού συστήματος. Πώς, αλήθεια, ο εκπαιδευτικός να επενδύσει, κοινωνικά και ψυχολογικά, σε ένα επάγγελμα που η κοινωνία και οι φορείς της έχουν εδώ και καιρό απαξιώσει στην κλίμακα των κοινωνικών ιεραρχιών, παρά τις θορυβώδεις διακηρύξεις για το αντίθετο; Και πώς οι ανθρωπιστικές αξίες να βρουν θέση σε ένα σχολείο που οι προγραμματισμένες μεταρρυθμίσεις επιδιώκουν να μετατρέψουν σε μια τεράστια ιδιωτική αγορά, της οποίας οι νόμοι και οι κανόνες βρίσκονται σε πλήρη αντίφαση με το νόημα αυτών των αξιών;

Μπροστά σε αυτή την πραγματικότητα, η διαστροφική εμμονή στην προβολή βίαιων σκηνών από τους σχολικούς χώρους ενισχύει τη συνολική αποσταθεροποίηση, αποκρύπτοντας τις αθεράπευτες πληγές του ελληνικού σχολείου: τις ποικίλες ελλείψεις, τη φτώχεια και τη μιζέρια, το αίσθημα του μάταιου, την ανάρμοδιότητα και την αδυναμία διαχείρισης των εντάσεων, την έλλειψη νοήματος.

Έτσι, από γενιά σε γενιά και από μεταρρύθμιση σε μεταρρύθμιση, οι νόμοι της αγοράς διεισδύουν στα σχολεία μαζί με τα κινητά και τις νέες τεχνολογίες (που με θορυβώδη τρόπο σκέπτονται κάποιοι αρμόδιοι να απαγορεύσουν, ως αυτά να ήταν η αιτία όλων των κακών). Όμως οι μαθητές, πριν ακόμη γίνουν εργαζόμενοι, αποτελούν ένα τεράστιο καταναλωτικό κοινό που υφίσταται τις ασφυκτικές πιέσεις μιας βίαιης οικονομικής αγοράς, στην οποία οι μόνοι απυρόβλητοι είναι οι ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Ποτέ άλλοτε το σχολείο δεν ήταν περισσότερο παγιδευμένο στις αντιφάσεις μιας «κοινής γνώμης» που απαιτεί συγχρόνως τη μετάδοση ανθρωπιστικών αρχών και την προσαρμογή στην αγριότητα της αγοράς, την ισότητα όλων και την επιλεκτική προαγωγή των άριστων, την άσκηση αυστηρής εξουσίας και το συναινετικό διάλογο. Η κοινωνία μοιάζει να καλεί το δάσκαλο να συμβιβάσει τα ασυμβίβαστα: να επιβάλλεται όταν δεν έχει πια ούτε τα πραγματικά ούτε τα συμβολικά ερείσματα για να το πράξει. Να τιμωρεί και να απαγορεύει, διδάσκοντας, ωστόσο, δημοκρατικές διαδικασίες, αποφεύγοντας συγκρούσεις και διατηρώντας αλώβητη την εικόνα του σχολείου του αλλά και του ίδιου του συστήματος και (για ορισμένους) ολόκληρου του έθνους.

Απομένει το σύνθημα των μαθητών: «Θέλουμε σχολεία που να μορφώνουν και όχι να εξοντώνουν». Είμαστε άραγε σε εγρήγορση για να κατανοήσουμε το νόημα μιας τέτοιας διεκδίκησης; Ή, μήπως, συνειδητά ή ασυνείδητα, ακολουθούμε τη δυναμική του προαναγγελθέντος

ιδεολογικού «τέλους» του σχολείου ως δημόσιου αγαθού και μοναδικής απελευθερωτικής διαδρομής για τα παιδιά των μη προνομιούχων κοινωνικών ομάδων;

Κείμενο από τον Τύπο

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- A.** Να γραφεί η περίληψη του κειμένου σε 90-110 λέξεις. (25 μονάδες)
- B.1.** «*Θέλουμε σχολεία που να μορφώνουν και όχι να εξοντώνουν*»: να αναπτύξετε το νόημα της περιόδου σε μια παράγραφο 80-100 λέξεων. (10 μονάδες)
- B.2.** «*Μπροστά σε αυτή την πραγματικότητα . . . την έλλειψη νόηματος*»: ποιον τρόπο πειθούς διαπιστώνετε στην παράγραφο; Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας. (5 μονάδες)
- B.3.** «*Ποτέ άλλοτε το σχολείο . . . ολόκληρου του έθνους*»: με ποιον τρόπο αναπτύσσεται η συγκεκριμένη παράγραφος; Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας. (5 μονάδες)
- B.4.** Να καταγράψετε πέντε δείγματα μεταφορικής χρήσης της γλώσσας από το κείμενο. (5 μονάδες)
- B.5. α.** «*Μπροστά σε αυτή την πραγματικότητα, η διαστροφική εμμονή στην προβολή βίαιων σκηνών από τους σχολικούς χώρους ενισχύει τη συνολική αποσταθεροποίηση, αποκρύπτοντας τις αθεράπευτες πληγές του ελληνικού σχολείου*»: να αναγνωρίσετε τη σύνταξη της περιόδου και να τη μετατρέψετε στην αντίθετή της. Ποιο σκοπό εξυπηρετεί η χρήση της συγκεκριμένης σύνταξης; (6 μονάδες)
- β. διαστροφική, ενισχύει, αποσταθεροποίηση, ελλείψεις:** να καταγράψετε τα συνθετικά των λέξεων. (4 μονάδες)
- Γ.** Αναντίρρητα, τα τελευταία χρόνια έγιναν πολλές προσπάθειες από την πολιτεία, για να καταπολεμηθούν οι ανισότητες στην εκπαίδευση. Πιστεύετε ότι η δωρεάν παιδεία εγγυάται την ισότητα ευκαιριών; Πώς, κατά τη γνώμη σας, θα μπορέσει να γίνει λειτουργική αυτή η σχέση; Καταθέστε τον προβληματισμό σας σε μια επιστολή 500 περίπου λέξεων, που θα αποσταλεί στο Υπουργείο Παιδείας. (40 μονάδες)